

‘Ik ben ook privé een controlefreak. Ik giet alles in Excel’

STIJNBAERT «Ik heb veel *défauts* en zou niet met mezelf willen samenleven, maar als ik de zeven hoofdzonden bekijk, lijd ik geen zondig bestaan.»

HUMO **Waarom zou je niet met jezelf willen samen zijn?**

BAERT «Door mijn introverte karakter en beperkte sociale energie moet ik na een lezing of mediaoptreden altijd bekomen. Dan kom ik graag thuis bij iemand die vrolijk en extravert is, zodat ik gewoon kan luisteren. Ik kán ook heel weinig in het huishouden. Het is fijn dat mijn man weet hoe hij een lamp moet vervangen of gezelligheid kan creëren.»

HUMO **Wat doe je om te bekomen? Heb je een mancave?**

BAERT «Nee, maar ik zoek wel naar zo'n stille plek om tot rust te komen. We hebben helaas geen bad of sauna. Meestal land ik bij mijn man in de zetel en kaarten we na. Een optreden in 'De tafel van Gert' of 'De afspraak' kan ik niet afsluiten zonder dat ik thuis mijn score op tien heb gekregen. Gisteren zat ik bij **Gert Verhulst** en gaf mijn man me een 7,75: ik had goed gespeeld met de kaarten die er lagen, maar vanuit mijn expertise kon ik in die aflevering niet veel toevoegen.

»Mijn psycholoog zegt dat je elke adrenalinepiek moet compenseren met eenzelfde periode van decompressie. Maar vaak is er de volgende dag weer een nieuwe afspraak die sociale energie vereist. (*Wijst naar een muur in zijn bureau*) Op dat papier staat: 'Geniet van

Met zijn openlijke voorliefde voor opvallende pakken, biefstuk-friet, Anderlecht, schlagers en 'F.C. De Kampioenen' zorgt arbeidseconoom Stijn Baert (39) voor kleur in de wat grijzige academische wereld. Hij heeft een patent op scherpe stellingnames, maar is hij ook een zondig mens? 'Ik ben bang dat ik straks de enige ben die niet doorheeft wat voor een moeilijke mens hij is geworden.'

RAF LIEKENS / FOTO'S KOEN BAUTERS

Disneyland én de rit erheen.' Dat blijft een *struggle*. Elk semester maak ik het voornemen om meer tijd te maken voor die vijf procent extra beleving, voor meer voorpret en nagenot, maar het lukt niet. Ik hol altijd maar voort. Ik dóé alles graag, maar ik sta er te weinig bij stil.»

HOOGMOED

BAERT «Hoogmoed schijnt de belangrijkste hoofdzonde te zijn: alle andere zonden vloeien eruit voort. Ik ben nogal ijdel, maar dat vind ik niet negatief. Mijn mama steekt ook altijd veel tijd in haar uiterlijk en kledij. Mensen vinden haar nog steeds een mooie, elegante vrouw. Er is niks mis mee om je troeven maximaal uit te spelen door naar de kapper te gaan, gezond te eten, genoeg te bewegen en *crèmekes* te smeren.

»Veel mannen geven het op om kostuums te dragen zodra ze oud genoeg zijn, of ze plukken zo'n saai blauw kostuum uit de winkel en dragen dat voor elk netwerkevenement. Ik veroordeel dat niet, maar ik apprecieer de ijdelheiten die meer hun best

doen (*lacht*). Op mijn 31ste werd ik professor: ik dacht dat een mooi kostuum me zou helpen in dat grote auditorium. Daarna werd ik gevraagd voor 'De afspraak', waar een chique pak óók helpt. Zo werd het een handelsmerk. Sommigen vinden het ongepast dat ik een kledingssponsor heb, maar die maatpakken zijn een stukje van mijn echtheid. Daar hoef ik me niet voor te excuseren, tenzij het zou doorslaan in 'zie mij eens blinken'. Mama heeft me altijd geleerd om niet neer te kijken op anderen. Er zal altijd iemand slimmer, knapper of rijker zijn.»

HUMO **Zou je jezelf met een bierbuik kunnen zien?**

BAERT «Nee, dat zou ik een vorm van respectloosheid tegenover mezelf vinden. Ik wil léven, maar zonder me volledig te laten gaan. Binnenkort word ik 40: daar ben ik elke dag mee bezig. **Herman Brusselmans** beschrijft het leven als een bloem die zich opent en nadien weer sluit: ik ben bang voor die overgang van *the sky is the limit* naar mensen en mogelijkheden die wegvalen.»

HUMO **Een voordeel van ouder worden is wel dat je jezelf beter kent.**

BAERT «Zeker! Ik heb lang geworsteld met angsten en donkere gedachten. Nu weet ik: als de wintertijd ingaat, zal ik me slecht voelen omdat het 's avonds vroeg donker is. En als ik gedronken heb, zal ik me 's anderendaags angstig voelen. Die piekergedachten zijn als ruis op een radio die ik moet negeren. Ze gaan voorbij.

»Met de leeftijd krijg ik ook meer inzicht in mijn hoogmoed. Ik ben nogal rigide en hou van duidelijke afspraken. Als je volgens mijn regels speelt, ben ik een makkelijke. Ik heb een hekel aan vergaderen, dus blokkeer ik in mijn agenda weken waarin ik niet vergader. Fijn voor mij, maar misschien vinden anderen die vergaderingen wél nuttig? Die reflex heb ik te weinig. Op veel plekken word ik met egards behandeld, waardoor het bijna evident wordt dat mensen voor je springen. Ik ben bang dat ik op den duur de enige ben die niet begrijpt wat voor een moeilijke mens hij is geworden.

»Ook in de liefde en de vriendschap is dat mijn grootste valkuil. Eén van mijn kernwaarden is: goed zijn voor de mensen die goed zijn voor mij. Maar ook van hen verlang ik te vaak dat het volgens mijn regels verloopt. Ik woon soms zo in mijn eigen hoofd dat ik hen



voorbij hol. Daarom heb ik een lijstje van veertig mensen opgesteld aan wie ik voor mijn 40ste verjaardag een bedankingsbrief ga schrijven.»

HUMO Ik reageer weleens humeurig als mijn geliefden me storen tijdens het werk. Heb je daar ook last van?

BAERT «Ja, dat is heel herkenbaar. Eén van mijn favoriete boeken is 'Doe één ding' van Gary Keller. Ik hou van gecompartimenteerd leven en werken: je trekt een lade open en focust je volledig op wat daarin ligt, tot ze weer dicht kan. Pas dan trek je de volgende lade open. Daarom werk ik vaak met een gesloten mailbox, mijn telefoon op stil en een denkbeeldige barricade voor de deur.

»Het gevaar is dat je die drang naar efficiëntie wilt doortrekken in je privéleven. Je kunt mensen niet in laatjes steken tot je hen eens nodig hebt. Als mijn man en ik thuiswerken, reageer ik weleens verstoord als hij mijn denkproces onderbreekt: 'Kan dat niet wachten tot vanavond?' Van taak wisselen vraagt energie, je zit telkens met 'opstartkosten'. Maar je wilt je geliefden ook niet de indruk geven dat ze minder belangrijk zijn. Op mijn bureaublad staat: 'Wees lief'. Daar word je zelf ook gelukkiger van. Een goeie afspraak zou zijn: ik ben lief als je mijn bureau binnenkomt, maar je probeert zo weinig mogelijk binnen te komen.»

GULZIGHEID

HUMO Je brengt op 14 oktober het boek 'Steak met Stijn' uit, over je voorliefde voor biefstuk-friet. Waarom ben je dat project gestart?

BAERT «Ik wilde op Instagram niet alleen foto's van mezelf plaatsen. Daarom heb ik in mijn bio '♥ biefstuk-friet-rumcola-zero' gezet en begon ik bordjes te fotograferen, als parodie op de sterrengerechten die sommige vrienden posten. HLN zag dat het landkaartje met mijn favoriete

► steakrestaurants meer dan 300.000 keer was bekeken en bood me een column aan. Daaruit is het boek voortgevloeid. Het is een eerbetoon aan mijn mama, die elke woensdag en zaterdag lekkere frieten voor me klaarmaakte, meestal met perfect gebakken biefstuk. Dat gerecht betekent voor mij de consumptie van liefde en vriendschap.»

HUMO Wat is het beste stuk van het rund? Rumsteak? Zesrib? Filet pur?

BAERT «Als je graag een krachtige smaak hebt, raad ik een ribeye aan: een entrecote die mooi doorlopen is met vet. Hou je meer van een mals stuk vlees dat wegsmelt op je tong? Neem dan een filet pur. Ik kies meestal voor de entrecote, omdat vet smaak en grilligheid geeft aan het vlees.»

HUMO Ben je een gulzigaard?

BAERT «Soms wel. Doordat ik zo hard werk, heb ik resetmomenten nodig: avondjes van gulzigheid, met lekker eten en alcohol. Ik beperk me wel tot maximaal zeven glazen per week. De voorbije jaren kwam ik vaak aan het dubbele, maar dat was te veel. Alcohol mag geen doping worden om als introvert persoon een fijn gesprek te kunnen voeren. Het glas dat er niet toe doet, sla ik voortaan over. Dan drink ik liever eens vier of vijf rumcola's op een avond waarop ik me écht kan amuseren.»

HUMO Je schijnt ook van karaoke en massagesalons te houden?

BAERT «Klopt! Om de drie maanden ga ik met één van mijn beste vrienden naar Brussel, en dat verloopt meestal volgens een vast stramien. We nemen rond twee uur de trein naar Brussel, eten een garnaalkrokot bij Chez Léon in de Beenhouwersstraat, we bezoeken een museum of gaan bowlen, we aperitieven op een terras, eten een hoofdgerecht en sluiten de avond af met karaoke of een massagesalon.»

HUMO Heb je een signatuur-nummer?

BAERT «Comme j'ai toujours envie d'aimer' van **Marc Hamilton**. Ik hou van nummers waarin ik vibrato in mijn stem kan leggen. Mijn vriend zingt wel veel beter dan ik. In duetten plukt hij meestal eerst de moeders uit het publiek, om daarna voor de dochters te gaan.»

HUMO Je houdt van vaste rituelen, hè?

BAERT «'Geluk is een verzameling van rituelen', schreef romancier **Walter van den Broeck** ooit. Ik hoef niet alles gezien en gedaan te hebben. Mijn mooiste vakantie was in Westende: samen ontbijten, lezen, flaneren op de dijk, biefstuk-friet eten in Brasserie Regina en genieten van 'Tien om te zien' vanaf ons dakappartement. Ik zou daar de rest van mijn leven op reis kunnen gaan. De landschappen van Toscane zijn adembenemend, maar ik hoef niet elke kerk gezien te hebben.

»Ik ben wel gulzig in mijn ambities. Ik wil een goede onderzoeker zijn, hoog scoren in academische rankings en positief beoordeeld worden door mijn studenten. Ik ben altijd een streber geweest. In het derde leerjaar zat ik te huilen in de klas omdat ik twee keer na elkaar een negen op tien had gehaald. Ik heb

moeten leren dat goed soms ook goed genoeg is.»

HUMO Heb je ook politieke ambities? Ik wed dat sommige partijen al geprobeerd hebben om je in te lijven.

BAERT «Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2018 bood een partij in Gent me de tweede plaats aan. Het jaar nadien polsten twee partijen of ik een verkiesbare plaats wilde voor de parlementsverkiezingen. Ik heb dat snel afgeblokt. Naast voetbal is politiek mijn grootste interesse, maar ik zie me die stap niet wagen. Ik heb nu een mooi leven, ik ben erg gesteld op mijn onafhankelijkheid, en ik kan in mijn huidige rol meer impact hebben dan als backbencher.»

HUMO Zou je een ministerpost ook weigeren?

BAERT «Dat is al moeilijker. Toen de ministerportefeuilles voor de Vivaldi-regering werden verdeeld, had ik een gemiste oproep van een partijvoorzitter die ik tijdens de onderhandelingen had gevoed met inhoudelijke nota's. Ik dacht: oei, het zal toch niet waar zijn? Wat als ze me *an offer you can't refuse* doen? Gelukkig heeft hij me nooit teruggebeld. Het gevaar is dat ik me totaal zou verliezen in de politiek, dat ik ook daar weer de beste zou willen zijn, in een wereld waarin iedereen alles doet om aan de top van de

voedselpiramide te staan. Hopelijk komt het nooit zo ver.»

TRAAGHEID

HUMO Schuilt er ook een Garfield in jou?

BAERT «Ik verdraag moeilijk traagheid van anderen, maar privé bezondig ik me wel 's aan luiheid, ja. Ik train twee keer per week met een personal coach, omdat ik zelf niet de discipline heb om voldoende te sporten. Ik heb ogen op mij nodig. Anders spring ik in het zwembad en denk ik: ach, ik trek die dertig baantjes volgende keer wel. In groepslessen crossfit liep ik er altijd de kantjes af, bijna zo erg als **Georges-Louis Bouchez** in 'Special Forces' (*lacht*).»

HUMO Maar je bent wel fundamenteel ongeduldig?

BAERT (*knikt*) «Als ik iets wil, vraag ik het op de man af. Ik ben nogal *pusherig*. Toen ik prof wilde worden, heb ik die ambitie vooraf tegen veel mensen geuit. 'Je wilt het te veel forceren,' zeiden ze, maar dat is mijn successtrategie. Mijn koninkrijk is gebouwd op forceren. Eind 2017 nam ik me voor om impact te verwerven op het publieke debat. Ik schreef opiniestukken, mengde me op sociale media en contacteerde journalisten over mijn onderzoek. Zo gingen er veel deuren open.»

HUMO Ben je ook privé een controlefreak?

BAERT «O ja! Ik giet alles in Excel. Een vakantie plannen betekent voor mij dertig hotels vergelijken op een twintigtal parameters, om dan de plek met het hoogste gemiddelde te kiezen. Ik weet vooraf perfect welke bezienswaardigheden er in de buurt zijn en wat ik elke dag wil doen. Met de research voor de beste restaurants wacht ik soms nog tot we ter plekke zijn, maar ik zou niet willen dat we in de op één na beste optie terechtkomen.»



'Een optreden in 'De tafel van Gert' of 'De afspraak' kan ik niet afsluiten zonder dat ik thuis mijn score op tien heb gekregen.'



‘Sommigen vinden het ongepast dat ik een kledingsponsor heb, maar die maatpakken zijn een stukje van mijn echtheid. Daar hoeft ik me niet voor te excuseren.’

HUMO Is dat eeuwige doordenken niet vermoeiend?

BAERT «Het gaat soms te ver en het veegt de spontaneiteit weleens van het bord, maar een grondige voorbereiding geeft me rust. Anders ben ik bang dat de activiteit minder goed zal zijn en dat ik mijn gezelschap ontgoochel. Voor mij is iets pas tof als het naar verwachting was, of beter dan verwacht.»

HUMO Vanwaar komt je drang naar controle?

BAERT «Dat is een mechanisme om met angsten om te gaan. Ik ben al verschillende keren in therapie geweest voor mijn angsten, ongeveer om de zes jaar: op mijn 19de, 26ste en 32ste. Nu heb ik ze vrij goed onder controle, omdat ik weet wat er in mijn rugzak zit. Sommige zestigers

en zeventigers kennen zichzelf nog altijd niet en slaan door in overcompenserend gedrag. De psycholoog heeft me geleerd hoe ik met piekgedachten moet omgaan. Als je erop springt, haak je je erin vast. Je moet ze bekijken als drijvende bladeren in een beek. Zie ze, aanvaard ze en laat ze passeren.»

HUMO Komt je controledrang ook voort uit wat er met je vader is gebeurd?

BAERT «Ik denk van niet. Mijn vader heeft zelfmoord gepleegd toen ik 17 was, maar op dat moment sprak ik al jaren niet meer tegen hem. Hij was een hardwerkende, maar zeer afwezige vader. Hij zal best een fijne broer of vriend geweest zijn, maar hij gedroeg zich niet goed tegenover mijn moeder, die ik in bescherming

nam. Ik heb geen liefde gemist – mijn moeder gaf me liefde voor twee – maar door die periode van conflict in mijn puberteit heb ik misschien wel foute relatiepatronen meegekregen. Al denk ik dat ik sowieso een angstig persoon was geworden: mama en haar vader zijn ook angstig, het zit in mijn genen.

»Op mijn 18de voelde het fout om op kot te gaan in Gent en mama achter te laten in Waasmunster. Maar het werd mijn redding. Eindelijk kon ik losbreken. Zonder die cesuur in mijn leven was ik professioneel nooit zo ver geraakt. Mijn moeder begreep ook dat het nodig was, ze heeft mijn bescherming nooit opgeëist.»

GRAMSCHAP

BAERT «Om mij boos te krijgen, moet je het al héél slecht menen. Ik kan me zelfs niet herinneren wanneer ik voor het laatst mijn stem heb verheven. Ik vind dat niet nodig, het is een teken van onmacht.»

HUMO Wat kan een milde vorm van gramschap bij je opwekken?

BAERT «Ik erger me aan het snobisme van mensen die een gerecht alleen goed vinden als er schuimpjes, streepjes en liflafjes op het bord liggen. En aan tv- of muziekrecensies die alleen lovend zijn als het complex is, of door de juiste mensen is gemaakt. Vraag aan mensen wat ze écht graag hebben en ze zeggen: goeie frieten en Regi. Ik hoor vaak dat ik niet voldoe aan het klassieke beeld van een professor, omdat

ik meer van ‘F.C. De Kampioenen’ en Milk Inc. hou dan van The National, maar ik wil mezelf niet anders voordoen dan ik ben.

»De rode draad in mijn psychotherapie was dat afwijzing mijn gedrag sterk beïnvloedt. Diep vanbinnen blijf ik een gekwetst kind dat er als tiener niet bij hoorde en zich afvroeg of iemand hem ooit graag zou zien. Mijn ijdelheid en prestatiedrang zijn een vorm van overcompensatie: ‘Ik zal eens laten zien wie de strafste is.’ In de jaren waarin ik niet cool werd bevonden, ben ik trouw gebleven aan mezelf. Ik weigerde mezelf aan te passen om populairder te worden. Daarom sluit ik nu ook geen compromissen om te voldoen aan het beeld van hoe een prof hoort te zijn. Als ik liever naar ‘B&B zoekt lief’ kijk dan naar moeilijke programma’s, mogen mensen daarvan denken wat ze willen. Je bent trouwens een dwaas als je vindt dat iemand niet bekwaam of intelligent kan zijn omdat hij een Anderlecht-supporter is, of een fan van Willy Sommers. Ik hoor bij de vijf economen in België die impact hebben op de wetenschap: wat zouden mijn volkse hobby’s daar afbreuk aan doen?»

HUMO Werd je gepest als kind?

BAERT «Niet echt, ik hoorde er gewoon niet bij. In de lagere school was het cool om de slimste van de klas te zijn, later niet meer.

»Op een schoolfeest praatte een jongen uit mijn klas met mij omdat er geen andere klasgenoten in de buurt waren. Hij gaf me het gevoel dat we vrienden konden worden. Ik stelde hem voor aan mijn ouders: ‘Dit is Bram, een vriend uit mijn klas.’ De maandag nadien negeerde hij me totaal. Iedereen maakt zulke dingen mee, maar bij mij hakte dat erin. In plaats van mee te lopen met de rest raakte ik nog meer gemotiveerd om te presteren. Dat is

► altijd mijn motor geweest. Een gezonde motor. Maar als ik thuiskom met een *ambetant* gevoel in mijn maag, heeft dat vaak te maken met afwijzing. Met iemand die me op een feestje het gevoel gaf dat ik niet cool ben.»

HUMO Word je ook boos van de politiek?

BAERT «Niet heel boos. **Isolde Van den Eynde** heeft die intrinsieke verontwaardiging wel: na 'De afspraak' is ze vaak nog twee keer zo giftig als op tv. Dat is haar kracht als commentator. Ik vind óók bepaalde dingen absurd, maar ik geniet tegelijk van de intriges. Neem nu de strijd om de macht bij Open VLD, of **Frank Vandembroucke** die **Vincent Van Quickenborne** in een houdgreep neemt: dat is toch spannender dan een economische discussie? Ik snak nu al naar de verkiezingscampagne

geduldig je punt blijven maken, tot er iets verandert. Je haalt nooit het hele pakket binnen, maar je kunt wel wegen op het beleid. Leg het Vlaamse regeerakkoord naast mijn beleidsbrief en je ziet haast woordelijk de overeenkomsten.»

HUMO Bart Eeckhout schreef in **De Morgen** dat **Marc De Vos**, **Geert Noels**, **Peter De Keyzer** en jij in jullie 'eensluitende kritiek op Vivaldi vaak apocalyptische doemtaal verspreiden'.

BAERT «Ik word niet graag met anderen in één zak gestoken. Er zijn convergenties in ons denken, maar ook veel divergenties. Mijn standpunten over activering, langer werken en veiligheid zijn eerder centrumrechts, maar ik voer ook praktijktests tegen discriminatie uit, en ik overweeg in Gent voor Groen te stemmen omdat die partij de stad leefbaarder heeft gemaakt. Toch duwen sommigen mij

HEBZUCHT

BAERT «Als kind vroeg ik voor alles geld. Ik herinner me nog de eerste keer dat ik al mijn spaarpotjes inruilde voor een briefje van 5.000 frank. Machtig! Voor mijn plechtige communie vroeg ik ook centen, in plaats van cadeaus. Sinds mijn studententijd is mijn prioriteit verschoven naar geld uitgeven. Ik word niet meer gelukkig van het bedrag op mijn bankrekening. Vrije tijd en fijne mensen in je leven zijn veel belangrijker. Al zou ik wel graag de lotto winnen. Dan koop ik een Porsche Taycan: niet om te *stoefen*, maar voor het rijplezier.»

HUMO Geen villa met een zwembad?

BAERT «Nee, ik hou niet van verandering. Wij wonen in een mooi huis aan het water, dicht bij het centrum van Gent, maar toch voldoende rustig.»

HUMO Veel mensen ergeren zich blauw aan de graaizucht in de politiek, maar daar heb jij een genuanceerdere mening over.

BAERT «Je moet niet wijzen naar **Siegfried Bracke** die elke euro opeist waarop hij volgens de spelregels recht heeft. Je moet wijzen naar degenen die nu in het parlement zitten en het systeem kunnen aanpassen. Elke week post ik een update op X, het vroegere Twitter: de uittredingsvergoedingen tot 265.000 euro, de toeslagen voor nutteloze parlementaire functies, de belastingvrije onkostenvergoedingen van 2.500 euro per maand, ze bestaan nog altijd. Daar zijn de mensen terecht woedend over. Van mij mogen politici brutolonen van 10.000 euro verdienen als dat de benchmark in het buitenland is, maar die extra's en afscheidspremies moeten weg. Als ze van de gewone mensen verwachten dat ze na hun 50ste nog een job vinden, moeten politici dat zéker kunnen. Zo niet, dan geef je hun een werkloosheidsuitkering.»

HUMO Toen de verhalen over de pensioenbonussen van de oud-Kamervoorzitters uitlekten,

struikelden politici over elkaar om daar schande over te spreken en te beloven hun statuut te veranderen.

BAERT «Maar als **Kristof Calvo** dan zijn lijstje met voorstellen presenteert, gaan ze in de remmen. En nu beschuldigen ze mij van populisme en anti-politiek omdat ik hen elke week aan hun beloftes herinner. Ze hopen dat de mensen die schandalen tegen de verkiezingen weer vergeten zijn. Daarmee geven ze de PVDA en Vlaams Belang een gigantisch cadeau. Het zou een onvoorstelbare stomiteit zijn als de beleidspartijen de verwijten over graaizucht straks niet kunnen counteren met: 'Wij hebben dat systeem aangepast.'»

AFGUNST

BAERT «Ik zie graag mensen uitblinken. Liever kleurrijke mensen die de ruimte innemen dan die ruimte zelf te moeten vullen. Al overvalt me recent wel een gezonde vorm van jaloezie als ik **Aster Nzeyimana** bezig zie. Hij heeft op dezelfde school gezeten als ik, net als **Lieven Scheire** en **Stijn Vlaeminck**. Wij doen allemaal ons best, maar Aster steekt er zo bovenuit dat het me soms tegenhield om naar 'Extra Time' te kijken. Hetzelfde gevoel heb ik bij **Yanko Beeckman** van 'Sjotcast'. Zoveel verbaal talent, zoveel flair. Vroeger dacht ik: ik ben nog jong, ik heb nog tijd om het niveau te benaderen van mensen die straffer zijn. Maar Aster en Yanko zijn minstens tien jaar jonger en ze zijn nú al zoveel beter!»

HUMO Voel je in de academische wereld ook jaloezie blikken in jouw rug priemen?

'Mijn vader heeft zelfmoord gepleegd toen ik 17 was, maar op dat moment sprak ik al jaren niet meer tegen hem'

en het stratego van de regeringsvorming. Ik herbekijk zelfs verkiezingsshows op YouTube.»

HUMO Frustreert het je niet dat politici eerst je advies inwinnen en het dan naast zich neerleggen?

BAERT «Een expertencommissie heeft maandenlang gewerkt aan een heel evenwichtige fiscale hervorming, maar de politiek gooidt dat plan in de vuilnisbak omdat sommige partijen er alleen de lekkerste kersen uit wilden plukken. Voer dat toch integraal uit! Waarom stel je al die slimme koppen anders aan? Helaas is dat het lot van de academicus. Ik geef advies, maar het mag mij niet frustreren als politici dat niet volgen. Je moet

systematisch in de rechtse hoek. Is dat uit luiheid? Of om me in diskrediet te brengen?

»(*Herpakt zich*) Het lijkt nu alsof ik me dat hard aantrek, maar dat is niet zo. Het stoort me meer dat mensen roepen dat ik op elke trein spring die passeert: 'Die man doet zomaar wat.' Nee, ik maak net heel bewuste keuzes. Ik weiger drie vierde van de tv-uitnodigingen. Elke keer stel ik me drie vragen: ga ik me amuseren? Is iemand anders geschikter om dat thema te behandelen? En kan ik impact hebben? Ook loyaliteit speelt mee. Als 'De afspraak op vrijdag' belt, probeer ik altijd te gaan. Dat programma heeft me de kans gegeven om een publieke figuur te worden.»



'Ik zie graag mensen uitblinken. Maar Aster Nzeyimana, die steekt er zó bovenuit dat het me soms tegenhield om naar 'Extra Time' te kijken.'

BAERT «Je nek uitsteken in de media, met soms centrumrechtse standpunten, levert weinig applaus op aan onze universiteiten, waar de links-liberalen dominant zijn. Er is ook de na-ijver van collega's die niet begrijpen waarom zij niet gevraagd worden voor tv-programma's. Maar dan moeten ze één en ander wat simpeler formuleren, en daartoe willen ze zich niet verlagen (*lacht*). Als HLN en Dag Allemaal mij omschrijven als een 'posterboy-econoom', wordt dat aan de universiteit ook tegen mij gebruikt. Sommige collega's vinden het raar dat ik soms met mijn zonnebril door de achtertuin van de universiteit loop. 'Daar heb je de posterboy,' zeggen ze dan. Dat helpt allemaal niet als je intern moet concurreren voor onderzoeksmiddelen en assistentposities.»

HUMO Ben je jaloers in de liefde?

BAERT «In één van mijn eerste relaties als twintiger had ik extreme verlatingsangst. Mijn lief en ik zaten samen op kot, maar als hij in het weekend naar huis ging, wilde ik hem elke minuut kunnen volgen. Hij moest bij wijze van spreken zijn kraan laten lopen om te bewijzen dat hij thuis was. Mijn psycholoog heeft dat bijgeschaafd tot een normale vorm van jaloezie. Ik heb geleerd dat je pas graag bij elkaar kunt thuiskomen als je ook de vrijheid hebt om eens weg te gaan, en dat het doodnormaal is als je lief ook iemand anders knap vindt. Dat betekent niet dat hij je zal verlaten.»

HUMO Hoe sta je tegenover overspel?

BAERT «Mijn relatie zit goed, dus ga ik mezelf niet in de nesten werken. Ik ben ook nog nooit met overspel geconfronteerd. Denk ik. Ik ben heel loyaal in mijn liefdes- en vriendschaps-

relaties, maar als het óver een bepaalde grens gaat, dan breekt het.»

ONKUISHEID

BAERT «Mijn man zegt altijd: 'Speel zoveel poppenkast als je wilt, maar laat mij erbuiten.' Ik ga dus geen bedgeheimen delen. Seksualiteit is voor mij de consumptie van liefde. En een resetknop voor mijn hoofd. Eten en vrijen zijn twee manieren om de emmer eens te laten leeglopen. Seks is ook: jezelf aantrekkelijk vinden. Het is de mooiste spiegel die je jezelf kunt voorhouden.»

HUMO Ben je op dat vlak even complexloos als in het uiten van je mening?

BAERT «Ja. Ik heb pas de laatste jaren ontdekt dat veel vrienden seks iets complex en knoeierigs vinden. Door porno hadden ze er een ander beeld van. Zelf heb ik me nooit onzeker of geremd gevoeld.»

HUMO Ben je in het verleidingspel eerder jager of prooi?

BAERT «Als ik iets wilde, nam ik altijd het initiatief. Je kunt maar proberen, hè? In vriendschapsrelaties ben ik ook degene die de boel forceert. Eén van mijn frustraties is dat vrienden geen Doodles invullen. Je ziet mekaar, de anderen zeggen: 'We moeten nog eens afspreken', maar nadien is het trekken en sleuren om een datum te prikken.»

HUMO Heb je net als Conner Rousseau geworsteld met je geaardheid?

BAERT «Dat ging vrij vlot. Als prille tiener voelde ik de eerste tekenen van verliefdheid voor een jongen en hoopte ik dat het nog zou veranderen. Daarna bleef het lang een vraagteken, omdat ik op relationeel en seksueel vlak een laatbloeiër was. Tot ik het op een bepaald moment zeker wist en een eerste relatie had. Op mijn 18de vond ik het al geen big deal meer. Het is gewoon één van de dingen die bepalen wie ik ben, naast andere voorkeuren en keuzes. Ik wil-

de er niet naar leven door naar specifieke feestjes en Prides te gaan.

»Ik heb dit jaar een opinie-stuk geschreven met de titel: 'Weg met de lgbtq-gemeenschap' – dat was om lezers voorbij de betaalmuur van De Morgen te trekken. Mensen die alleen die titel lazen, werden daar heel boos van. Maar mijn punt was dat je mensen die nog in de kast zitten niet de indruk mag geven dat ze door hun outing automatisch in een hok belanden, dat ze zich moeten identificeren op basis van hun geaardheid en samen een 'gemeenschap' moeten vormen. Laat mensen hun eigen labels maar kiezen.»

HUMO Jef Druyts van Jong VLD getuigde onlangs in 'De afspraak' hoe homohaters hem hadden afgetuigd. Loop jij met je man hand in hand over straat?

BAERT «Nee, maar ik zou me daar niet voor willen inhouden. Ik heb een degout van mensen die naar geweld grijpen om hun visie door te duwen. Mijn haren gaan overeind staan als ik radicalisten scholen in brand zie steken om zich te verzetten tegen seksuele opvoeding voor kinderen. Of het geweld tegen het Brusselse mobiliteitsplan Good Move: partijen als PVDA en MR gaven die mensen nog gelijk ook! Daar is mijn verstand te klein voor. Ik hoop echt dat al die daders zwaar gestraft worden. Wie onze liberale wetten met agressie bekampt, moet je keihard aanpakken. Anders geef je het beleid in handen van criminelen. In een land waar burgers zoveel belastingen betalen, kun je er minstens voor zorgen dat de veiligheid gegarandeerd is.»

